

Advies nr 31/2011 van 30 november 2011

Betreft: Adviesaanvraag over een wetsvoorstel *houdende diverse bepalingen inzake werklustvermindering en informatiseringsvoortgang binnen justitie* (DOC 53 1804/001) (CO-A-2011-039)

De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer;

Gelet op de wet van 8 december 1992 *tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens* (hierna WVP), inzonderheid artikel 29;

Gelet op het verzoek om advies van de Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers ontvangen op 16/12/2011;

Gelet op het verslag van mevrouw N. Lepoivre;

Brengt op 30 november 2011 het volgend advies uit:

A. ONDERWERP VAN DE AANVRAAG

1. Op 16 november 2011 ontving de Commissie een brief gedateerd op 14 november 2011 van de heer A. Flahaut, Voorzitter van de Kamer van Volksvertegenwoordigers, waarin wordt verzocht om indien mogelijk, binnen de dertig dagen advies uit te brengen over het wetsvoorstel houdende diverse bepalingen inzake werklastermindering en informatiseringsvoortgang binnen Justitie, neergelegd door mevrouw Sonja Becq en c.s. (DOC 53 1804/001) en het amendement nr. 1 van de dames Lahay-Battheu en Van Cauter (DOC 53 1804/003).

B. CONTEXT EN DOEL VAN HET VOORSTEL

2. De "SAMENVATTING" van het wetsvoorstel¹ luidt: "*Dit wetsvoorstel strekt ertoe een aantal maatregelen in te voeren om de werklastermindering binnen de FOD Justitie en de informatisering te bevorderen. Verouderde werkprocessen worden afgeschaft, gemoderniseerd of omgevormd tot elektronische berichtenstromen naar bestaande of op te richten databanken.*

De krachtpunten van het voorstel zijn:

- *werklastvermindering inzake meldingen aan de Kruispuntbank van Ondernemingen;*
- *de vervollediging van het centraal huwelijksovereenkomstenregister;*
- *werklastvermindering en informatisering Inzake de burgerlijke stand;*
- *de informatisering van de verwerping van nalatenschappen;*
- *de facultatieve aanwezigheid van de vrederechter bij de zitting van toewijzing inzake verkoop;*
- *de reorganisatie van de griffies van de handelsrechtbanken;*
- *de oprichting van een Dienst Informatiebeheer."*

C. TOEPASSELIJKHEID VAN DE WVP

3. De WVP is van toepassing op elke verwerking van persoonsgegevens (artikel 3 van de WVP).
4. Luidens artikel 1 van de WVP zijn persoonsgegevens: "*iedere informatie betreffende een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon (...); als identificeerbaar wordt beschouwd een persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificatienummer of van één of meer specifieke elementen die*

¹ DOC 53 1804/001, blz. 1.

kenmerkend zijn voor zijn of haar fysieke, fysiologische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit”.

5. In voorliggend geval hebben een aantal bepalingen van het wetsvoorstel betrekking op persoonsgegevens die geïdentificeerde of identificeerbare personen betreffen, gegevens waarop al dan niet bepaalde verrichtingen gebeuren met behulp van geautomatiseerde processen. De WVP is dus van toepassing.

D. ONDERZOEK VAN HET VOORSTEL

Opmerkingen:

6. De Commissie becommentarieert uitsluitend de artikelen die de verwerking van persoonsgegevens betreffen.
7. De termijn waarbinnen de Commissie een advies moet uitbrengen over een voorstel dat bepalingen wijzigt (opheft, vervangt, invoegt) in diverse complexe materies², noodzaakt haar ertoe haar onderzoek te beperken tot het meest essentiële. Dit advies kan op een of ander punt verder worden uitgediept bij een latere, meer specifieke adviesaanvraag.
8. Uitgaande van de vaststelling dat artikel 48³ (zie infra) een binnen de FOD Justitie opgerichte gegevensbank in verband brengt met de verwerkingen die moeten worden verricht door de griffies van de bevoegde rechtbanken van hoophandel in functie van de hoofdvestiging of de hoofdzetel van de handelaars en gelet op de evidente interferenties tussen de wetgeving die het Informatiesysteem Phenix⁴ heeft opgericht en het voorliggende wetsvoorstel aangaande de bedoelde gegevensbanken, raadt de Commissie dringend aan om in het kader van de geplande informatisering aan het Sectoraal comité Phenix, opgericht binnen de Commissie, een controleopdracht toe te vertrouwen voor wat het aspect naleving van de toepassing van de WVP⁵ betreft.
9. Onder voorbehoud van de opmerking onder punt 36, vraagt de Commissie meer in het algemeen dat wanneer de Koning belast wordt met de vaststelling van uitvoeringsmaatregelen die betrekking hebben op een gegevensverwerking, de wet

² Namelijk de Kruispuntbank van Ondernemingen, het Centraal huwelijksovereenkomstenregister, het Burgerlijk Wetboek, het Gerechtelijk Wetboek, Wetboek van vennootschappen, de vzw's, het Wetboek van Strafvordering...

³ Artikel 11 van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van ondernemingen bepaalt dat de Koning maatregelen kan nemen om de verwerking toe te laten, na advies van het beheerscomité en het Toezichtcomité (cf. artikels 15 en 22 van 10 augustus 2005 tot oprichting van een informatiesysteem Phenix).

⁴ Wet van 10 augustus 2005 tot oprichting van een informatiesysteem Phenix.

⁵ Artikel 24 van de wet «Phenix».

nauwkeurig vermeldt dat het ontwerp van koninklijk besluit voor advies aan de Commissie moet worden voorgelegd.

10. De Commissie vestigt eveneens nadrukkelijk de aandacht op het feit dat artikel 16 van de WVP vereist dat de verantwoordelijke voor de verwerking beveiligingsmaatregelen invoert. Hiervoor verwijst de Commissie naar de "referentiemaatregelen voor de beveiliging van elke verwerking van persoonsgegevens⁶" en naar de "minimale beveiligingsnormen⁷" die sinds 1 januari 2011 van toepassing zijn.
11. Gelet op de diversiteit van de materies in het wetsvoorstel, vermeldt het onderzoek van het voorstel de hoofdstukken.

Hoofdstuk 2: Werklastverminderingen inzake meldingen aan de Kruispuntbank van Ondernemingen

12. De toelichting bij de artikelen stelt het volgende: *"Dit artikel zorgt voor een uitzuivering van artikel 23 van de wet van 16 januari 2003 tot oprichting van een Kruispuntbank van Ondernemingen (KBO), tot modernisering van het handelsregister, tot oprichting van erkende ondernemingsloketten en houdende diverse bepalingen. Momenteel wordt de KBO overspoeld met kennisgevingen van vonnissen en arresten betreffende gebeurtenissen die zijn opgesomd in voormeld artikel 23. Niet alleen heeft de KBO niet de middelen om deze toevloed aan informatie te kunnen verwerken, waardoor deze grotendeels ongepubliceerd blijven, maar ook kan men zich de vraag stellen of de KBO de juiste plaats is om bepaalde van deze gebeurtenissen openbaar te maken. Gelet hierop wordt nu voorgesteld om bepaalde van deze meldingen te schrappen. Deze meldingen zullen dan dienen te gebeuren in die gegevensbanken die daarvoor het meest zijn aangewezen, wat dan verder zal worden geregeld in de op die gegevensbanken toepasselijke wetten en reglementen."*
13. Artikel 2 van het wetsvoorstel heft dus een zeker aantal meldingen op die door de griffie moeten worden verricht krachtens artikel 23 §1 van de KBO, terwijl het amendement nr.1 het aantal opgeheven meldingen vermindert: *"aangezien de vonnissen die betrekking hebben op faillissementen, de verschoonbaarheid en de gerechtelijke reorganisatie hyperbelangrijke gegevens zijn voor de gebruikers van de KBO. Deze gegevens gaan over de rechtstoestand van de onderneming en die gegevens zijn een*

⁶ Cfr. website van de Commissie.

⁷ Cfr. website van de Kruispuntbank van de Sociale Zekerheid en de Gezondheid.

belangrijke informatiebron voor de KBO-gebruikers. Wanneer iemand onverschoonbaar failliet is verklaard, en dus geen zaak meer mag opstarten, moeten de ondernemingsloketten over deze informatie beschikken in de KBO, zodat ze deze rechtstoestand kunnen natrekken”.

De Commissie heeft op die opheffingen geen opmerkingen.

Hoofdstuk 3: Vervollediging van het Centraal Huwelijksovereenkomstenregister

Artikel 3

14. Deze wijziging strekt ertoe de wet te vervolledigen van 13 januari 1977 houdende goedkeuring van de overeenkomst inzake de vaststelling van een stelsel van *registratie van testamenten, opgemaakt te Bazel op 16 mei 1972 en tot invoering van een centraal huwelijksovereenkomstenregister*.
15. *§2 van artikel 4 van voormelde wet wordt vervangen door:*
”§ 2. In het centraal huwelijksovereenkomstenregister worden opgenomen:
1° de huwelijksovereenkomsten en de gewijzigde huwelijksovereenkomsten met aanwijzing van het stelsel;
2° de overeenkomsten bedoeld in artikel 1478 van het Burgerlijk Wetboek
3° de vonnissen en arresten die op voormelde overeenkomsten en huwelijksstelsels betrekking hebben”.
16. De punten 2° en 3° van §2 hierboven, strekken ertoe om in die wet aan de bestaande vermelding van de huwelijksovereenkomsten en de gewijzigde huwelijksovereenkomsten met vermelding van het huwelijksstelsel onder § 2, 1°, de overeenkomsten van wettelijk samenwonen en de vonnissen en arresten die op de in 1° en 2° bedoelde overeenkomsten betrekking hebben, toe te voegen.
17. Om redenen uitdrukkelijk omschreven onder punt 8 van het advies nr. 29/2010 van 15 december 2010⁸ staat de Commissie gunstig tegenover de toevoeging van wettelijke samenlevingsovereenkomsten in het nationaal huwelijksovereenkomstenregister.
18. De Commissie verheugt zich over de toevoeging in dit register van de inhoud van de vonnissen en arresten die betrekking hebben op de huwelijksovereenkomsten en –

⁸ Advies houdende voorontwerp van koninklijk besluit betreffende het beheer van de centrale registers van testamenten en huwelijksovereenkomsten.

stelsels omdat daardoor deze informatie kan worden bijgewerkt zoals artikel 4, §1, 4° van de WVP dat vereist (de persoonsgegevens moeten exact en indien nodig, bijgewerkt worden).

19. Artikel 4 van voormelde wet wordt verder aangevuld met een §3 waarin aan de griffier de meldingsplicht wordt opgelegd van de akten bedoeld in artikel 4, §2, en van ieder beroep tegen deze vonnissen of van de vernietiging van die vonnissen.
Om de hierboven vermelde redenen is de Commissie positief.

Artikel 4 tot 6 en 9

20. Deze artikelen voorzien in de invoeging van:

- a. een artikel 4/1 in de voormelde wet ter vrijwaring van de bekendmaking via tussenkomst van de notaris, in het Centraal huwelijksovereenkomstenregister van de huwelijksovereenkomsten tussen echtgenoten waarvan er één koopman is met de bedoeling de opheffing van de artikelen 12 en 13 van het Wetboek van Koophandel te compenseren (cf. artikels 35 en 36 van het wetsvoorstel);
- b. de artikels 4/2 en 4/3 ter vrijwaring van de bekendmaking van een wijziging aan het huwelijksstelsel en de modaliteiten ervan, via tussenkomst van de notaris, met de bedoeling de opheffing van de artikels 1395 en 1396 van het Burgerlijk Wetboek te compenseren (vermelding en publicatie van de wijzigingen in het huwelijksstelsel via de burgerlijke staat en het Belgisch Staatsblad).

21. De Commissie heeft hierover geen opmerkingen. Zij neemt er nota van dat het Wetboek van Koophandel en het Burgerlijk Wetboek⁹ reeds voorzien in de bekendmaking van die huwelijksovereenkomsten en van hun wijzigingen.

22. Het Koninklijk besluit van 21 juni 2011 houdende het beheer van de centrale registers van testamenten en huwelijksovereenkomsten is in werking getreden sinds 1 september 2011 en dus zijn de notarissen nu al verplicht de huwelijksovereenkomsten en de

⁹ Voorzichtigheid is echter geboden betreffende de opheffing van bepaalde artikelen. Het Verslag aan de Koning van het KB van 21 juni 2011 betreffende het beheer van de centrale register van testamenten en huwelijksovereenkomsten vermeldt dat "Door het CRT aan te vullen met een centraal huwelijksovereenkomstenregister, (...) wordt een gecentraliseerde publiciteit georganiseerd van de gegevens van alle huwelijksovereenkomsten. Hierdoor zou aan elke belanghebbende derde toegang worden verleend tot dit register teneinde kennis te hebben van het toepasselijke huwelijksvermogensstelsel tussen echtgenoten". Maar datzelfde Verslag aan de Koning vermeldt ook: "Met betrekking tot het register van de huwelijksovereenkomsten werd uiteraard beslist, gelet op de periode van lopende zaken, voorlopig nog geen uitvoering te geven aan het nieuwe artikel 6/2 van de wet van 13 januari 1977 (...). De afschaffing van de bestaande wettelijke registratieverplichtingen wordt uitgesteld tot op het ogenblik het nieuwe CRH zijn deugdelijkheid bewezen heeft en zal het voorwerp dienen uit te maken van een evaluatie door een regering met volle bevoegdheden".

wijzigingsakten in het Centraal Huwelijksovereenkomstenregister in te schrijven, zonder onderscheid te maken tussen natuurlijke personen, of ze nu wel of niet koopman zijn.

23. Wat nu de toegang betreft tot het Centraal Huwelijksovereenkomstenregister, vestigt de Commissie de aandacht op artikel 11 van het voormelde Koninklijk besluit dat bepaalt dat naast de toegang van de notarissen, openbare overheden en de betrokken partijen zelf, een Koninklijk besluit na advies van de Commissie, de gemachtigde personen en autoriteiten moet vaststellen die toegang mogen hebben tot die gegevens. Dit besluit moet de toegangsmodaliteiten bepalen tot de gegevens van de overeenkomsten waarbij een van de echtgenoten een koopman is en tot de wijzigingen in het huwelijksstelsel van die overeenkomst.

Hoofdstuk 5: Informatisering van de verwerping van nalatenschappen

24. De Commissie vestigt de aandacht op het feit dat de titel van dit hoofdstuk gewijzigd zou moeten worden omdat het hier niet alleen gaat over de verwerping van nalatenschappen.

Artikel 22 Verwerping van nalatenschappen

25. Dit artikel vervangt artikel 784 van het Burgerlijk Wetboek als volgt:

"Art. 784. § 1. De verwerping van een nalatenschap wordt niet vermoed. Zij kan alleen gedaan worden door een verklaring bij de griffie van een rechtbank van eerste aanleg of ten overstaan van een notaris. § 2. Binnen drie dagen na het afleggen van de verklaring bedoeld in § 1, wordt deze door de griffier of de notaris opgenomen In een centraal register dat wordt bijgehouden door de Koninklijke Federatie van het Belgisch Notariaat. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overige in de Ministerraad, op advies van de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ingericht door de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens, de gegevens die door de Koninklijke Federatie van het Belgisch notariaat in het centraal register van opengevallen nalatenschappen moeten worden opgenomen, de vorm en de nadere regels van de registratie, de nadere regels inzake de toegang tot het register, en het tarief van de kosten".

26. De oprichting van een Centraal register van opengevallen nalatenschappen, bijgehouden door de Koninklijke Federatie van het Belgisch Notariaat, roept vooral de volgende

bedenking op¹⁰: Artikel 22 van onze Grondwet stipuleert : *" Ieder heeft recht op eerbiediging van zijn privéleven en zijn gezinsleven, behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald"*. De Commissie herinnerde in haar advies Phenix er al aan dat *"men weet dat de Raad van State zich al heeft verzet tegen het creëren van verwerkingen via een eenvoudig koninklijk besluit en eist dat de wezenlijke elementen van verwerkingen van de openbare sector (doeleinden – soort verwerkte gegevens) door de wet zelf worden vastgesteld. Ook de constante jurisprudentie van het Arbitragehof (nu Grondwettelijk Hof) bepaalt dat indien er geraakt wordt aan de materies die de Grondwet heeft toevertrouwd aan de Wet, zoals dat het geval is met artikel 22 van de Grondwet dat: "Hoewel artikel 182 van de Grondwet aan de federale wetgever de regelgevende bevoegdheid voorbehoudt, het echter niet uitsluit dat de wetgever aan de Koning een beperkte uitvoeringsbevoegdheid toekent. Een delegatie aan de Koning is niet strijdig met het legaliteitsbeginsel, voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgesteld"*. (CA, nr. 135/2004).

27. De Commissie stelt bijgevolg voor om naast het doeleinde van dit register, ook de inhoud en de belangrijkste werkingsregels in het voorstel gedetailleerder te omschrijven. Bovendien moet de Koninklijke Federatie van het Belgisch Notariaat overeenkomstig artikel 1, § 4, 2de lid van de WVP, uitdrukkelijk worden aangeduid als verantwoordelijke voor de verwerking.

Artikels 23, 24, 26 en 27 Nalatenschappen aangenomen onder voorrecht van boedelbeschrijving en opengevallen nalatenschappen

28. De Commissie verwijst naar haar vorige opmerkingen.

Hoofdstuk 7: De reorganisatie van de griffies van de handelsrechtbanken

Afdeling 1: huwelijksovereenkomsten van handelaars

Artikels 35 tot 38

29. Deze artikels heffen de artikels 12 tot 15 op van het Wetboek van Koophandel. De Commissie heeft hierover geen opmerkingen (zie evenwel voetnoot 9 hierboven).

¹⁰ Advies van de Commissie 09/2005 van 15 juni 2005, punt 4.3.2.

Afdeling 3: De elektronische gegevensbank verstekvonnissen

30. Een eerste bedenking betreft de titel van de afdeling. Het zou raadzaam zijn om niet te specificeren dat het gaat om vonnissen bij verstek omdat de voorgestelde tekst ook de tegensprekelijke vonnissen betreft. Aangezien het slechts om bepaalde vonnissen gaat, zou "De elektronische gegevensbank der vonnissen" een juistere benaming zijn.

Artikel 48

31. Dit artikel wijzigt het eerste lid van artikel 10 van de wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van ondernemingen. Het verslag verduidelijkt wat volgt:

"Dit om ervoor te zorgen dat veroordelende verstekvonnissen en vonnissen op tegenspraak uitgesproken tegen kooplieden die de gevorderde hoofdsom niet hebben betwist niet langer worden gezonden naar de griffie (nvdr. van de rechtbank van het arrondissement van hun hoofdverblijfplaats) maar naar de Dienst Informatiebeheer bij de Federale Overheidsdienst Justitie, die deze zal opnemen in een elektronische gegevensbank in de zin van artikel 602/1 van het Wetboek van Strafvordering (...).

Aangezien de nodige informatie ter beschikking staat in de elektronische databank, volstaat het de griffie van de rechtbank van koophandel enkel een gestructureerde informatie te bezorgen in plaats van de vonnissen in hun geheel. De Koning kan door deze eerste wijziging voortaan niet alleen de modaliteiten van deze informatie bepalen, maar ook de parameters. Op die manier wordt het mogelijk gemaakt om op een informatica-technische wijze de knipperlichtfunctie van de Diensten voor handelonderzoek te ondersteunen".

32. De Commissie waarschuwt ook tegen de toename van gegevensbanken (een gegevensbank bijgehouden door de griffie die de vonnissen mededeelt, de elektronische gegevensbank bijgehouden door de Beheersdienst en een gegevensbank bijgehouden door de griffie die de informatie ontvangt) en de daarmee gepaard gaande risico's. De Commissie acht het aangewezen dat er een centrale gegevensbank wordt opgericht waarbij voor de betrokken griffies in een toegang wordt voorzien.

Daarnaast verwijst de Commissie naar de opmerkingen die zij formuleerde aan het begin van dit advies en naar haar opmerkingen over hoofdstuk 8 (cfr. infra) van het voorstel.

Hoofdstuk 8: Oprichting van de Dienst Informatiebeheer

33. Het verslag bij het voorstel is hierover zeer duidelijk en verdient het om op zijn geheel te worden overgenomen om de gedachtengang achter de voorgestelde teksten te kunnen begrijpen:

"Een aantal bij herhaling vastgestelde disfuncties binnen de werking van Justitie vinden hun diepere oorzaak in het niet beschikbaar zijn van de noodzakelijke informatie. Vaak is wel informatie aanwezig maar is deze te fragmentair, niet logisch gestructureerd en dus moeilijk toegankelijk, niet of veel te traag beschikbaar voor wie ze nodig heeft, slechts beschikbaar per territoriale omschrijving of per type instantie, of in het geheel niet beschikbaar. Vandaar de steeds luidere roep naar allerlei databanken en bij uitbreiding naar een informatiecentrum.

Een antwoord op deze terechte verzuchting naar goed ontsloten maar ook goed beschermde informatie kan slechts gegeven worden door de uitbouw van goede databanken en een goed datacentrum en daarop volgende inzet van de mogelijkheden van datamining. Dit is een uitdaging voor de informatisering van Justitie. Deze technologische oplossing waarbij informatie samengebracht, gestructureerd, toegankelijk gemaakt en beveiligd wordt, vraagt echter om een bestuurlijke inbedding in een beheersdienst van deze informatie, zoals bijvoorbeeld het strafregister dat de informatie over de uitgesproken straffen bevat, beheerd wordt door de Dienst voor het Strafregister.

Thans beschikt Justitie niet over een dergelijke dienst maar worden er wel steeds meer projecten opgezet waarbij de noodzakelijke informatiedatabanken in bijzondere wetten worden gecreëerd of moeten gecreëerd worden. De creatie van een dergelijke dienst met algemene bevoegdheid en de aangepaste wettelijke opdrachten vraagt een wetgevend initiatief en een diepgaande analyse en bespreking. In afwachting is het aangewezen om in een eerste fase de wettelijke mogelijkheid te creëren voor de Dienst voor het Strafregister, die een dergelijke opdracht vervult, doch enkel voor het beheer van het strafregister, om andere informatiedatabanken te beheren dan enkel het strafregister. Zonder deze wettelijke mogelijkheid zal de ontwikkeling van de informatisering op het vlak van de het Informatiebeheer op korte termijn vastlopen en komt er geen oplossing voor deze fundamentele uitdaging voor de goede en efficiënte werking van Justitie".

Artikel 49

34. Dit artikel wijzigt bepaalde artikels van het Wetboek van Strafvordering met de bedoeling de benaming "Dienst voor het strafregister" te vervangen door "Dienst Informatiebeheer". Deze wijziging vloeit voort uit het feit dat naast de andere opdrachten die aan de Beheersdienst werden toevertrouwd, ook de opdracht werd gegeven om het strafregister verder blijven te beheren (zie hierna).

Artikel 50¹¹

35. In hetzelfde Wetboek wordt een artikel 602/1 ingevoegd, luidende :

"Art. 602/1. § 1. Binnen de Federale Overheidsdienst Justitie wordt een dienst opgericht, 'Dienst Informatiebeheer' geheten.

De Dienst Informatiebeheer is belast met het opnemen, het bewaren, het beheren en het ter beschikking stellen van de gegevens in de elektronische gegevensbanken die aan de Federale Overheidsdienst Justitie worden toegewezen.

De Koning bepaalt de wijze waarop deze elektronische gegevensbanken moeten worden aangelegd. Hij bepaalt de vorm waarin de gegevens voor deze gegevensbanken kunnen worden neergelegd en gereproduceerd. De Koning kan eveneens toestaan dat de gegevens die Hij bepaalt, op geautomatiseerde wijze worden verwerkt. Hij kan toestaan dat de gegevensbestanden met elkaar in verbinding worden gebracht. Hij stelt in voorkomend geval daarvoor de nadere regels vast.

§ 2. De Koning stelt de nadere regelen voor de toegang tot de elektronische gegevensbanken vast.

De toegang tot de gegevens kan worden verbonden aan een voorafgaande machtiging van de minister van Justitie.

Vooraleer zijn machtiging te geven, gaat de minister van Justitie na of deze toegang geschiedt in overeenstemming met deze wet en haar uitvoeringsbesluiten.

Deze machtiging kan toegestaan worden aan overheden, administraties en diensten in de mate dat zij die gegevens nodig hebben voor het vervullen van hun opdrachten en wettelijke of reglementaire verplichtingen.

De Koning bepaalt bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, in welke gevallen geen machtiging vereist is.

§ 3. Ieder heeft recht op mededeling van de hem betreffende gegevens die opgenomen zijn in de elektronische gegevensbanken. Indien blijkt dat de medegedeelde gegevens overeenkomstig de ter zake geldende wetgeving onnauwkeurig, onvolledig of onjuist

¹¹ Het 3de lid van het commentaar bij dit artikel vermeldt per vergissing dat het een invoeging betreft van een artikel 602/1 in het Gerechtelijk Wetboek in plaats van het Wetboek van Strafvordering.

zijn, kan de betrokkene de verbetering van deze gegevens vragen op de wijze en binnen de termijnen vastgesteld door de Koning.

De Koning bepaalt welke gegevens van de elektronische gegevensbanken, gelet op hun openbaar karakter, vrij mogen worden gecommmercialiseerd en onder welke voorwaarden en waarborgen.

Enkel de Dienst Informatiebeheer mag deze basisgegevens aan ondernemingen verstrekken.

§ 4. De personen die bij het uitoefenen van hun functies tussenkomen in het opnemen, het bewaren, het beheren en het ter inzage stellen van de gegevens in de elektronische gegevensbanken, zijn gehouden aan het beroepsgeheim. Zij nemen alle nodige voorzorgsmaatregelen om de veiligheid van de opgenomen gegevens te verzekeren en met name te beletten dat deze gegevens vervormd of beschadigd worden, of meegedeeld worden aan personen die geen machtiging hebben om er kennis van te nemen.

Zij waken over de rechtmatigheid van de mededeling van de gegevens.

De Koning wijst, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de personen aan die in oorlogstijd, in omstandigheden daarmee gelijkgesteld krachtens artikel 7 van de wet van 12 mei 1927 op de militaire opeisingen of tijdens de bezetting van het grondgebied door de vijand, belast worden met de vernietiging van de elektronische gegevensbanken. De Koning stelt de voorwaarden en de procedure van deze vernietiging vast.

§5 (...)”.

Opmerkingen betreffende hoofdstuk 8

36. Verwijzend naar haar opmerkingen bij de analyse van artikel 22 van het voorstel, moet de Commissie er nogmaals aan herinneren dat de Raad van State en het Grondwettelijk Hof stellen dat de wezenlijke elementen van de verwerkingen van de openbare sector (finaliteit – soort verwerkte persoonsgegevens) door de wet zelf bepaald moeten worden en dat de bevoegdheid die aan de Koning wordt toebedeeld, voldoende gedetailleerd moet worden vastgesteld en betrekking moet hebben op de uitvoering van de maatregelen waarvan de wezenlijke elementen vooraf door de wetgever werden vastgelegd. De Commissie is hier van mening dat artikel 602/1, §1 tot 3 dat door artikel 50 wordt ingevoegd in het Wetboek van Strafvordering helemaal niet strookt met deze vereisten aangezien de Koning de opdracht van wetgever niet kan vervullen.
37. Aangaande §2 van hetzelfde artikel vestigt de Commissie de aandacht op artikel 36bis van de WVP dat bepaalt dat: (...) *Behalve in de door de Koning bepaalde gevallen,*

vereist elke elektronische mededeling van persoonsgegevens door een federale overheidsdienst of door een openbare instelling met rechtspersoonlijkheid die onder de federale overheid ressorteert een principiële machtiging van dit sectoraal comité (nvdr. van de Federale Overheid), tenzij de mededeling reeds onderworpen is aan een principiële machtiging van een andere sectoraal comité opgericht binnen de Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer.

Vooraleer het zijn machtiging verleent, gaat het sectoraal comité voor de federale overheid na of de mededeling in overeenstemming is met de wettelijke en reglementaire bepalingen”.

De Commissie stelt voor dat een onderscheid wordt gemaakt tussen de interne toegang, te weten: de gebruikers van de FOD Justitie tot haar gegevensbanken en de externe toegang, meer bepaald de autoriteiten, administraties en buitendiensten van de FOD Justitie die vallen onder het Sectoraal comité van de Federale Overheid of onder een specifieke wettelijke machtiging voor wat de doeleinden en modaliteiten betreft.

38. Aangaande §3, 1ste lid, merkt de Commissie op dat de artikels 10 en 12 van de WVP het recht van de betrokkenen op toegang tot en verbetering van hun gegevens regelt. Aangezien de WVP wordt beschouwd als de kaderwet in die materie, acht de Commissie het nodig ernaar te verwijzen en erop te wijzen dat daarvan slechts kan worden afgeweken aan de hand van een behoorlijk, gemotiveerde wet.
39. Aangaande §3, 2de lid, waarin aan de Koning de zorg wordt toevertrouwd om de elektronische gegevens uit de gegevensbanken vast te stellen die gelet op hun openbaar karakter gecommmercialiseerd mogen worden evenals de na te leven modaliteiten en garanties, heeft de Commissie zich reeds over die kwesties ten gronde uitgesproken. Ze verwijst bijgevolg *mutatis mutandis* naar het advies nr. 36/2006 van 6 september 2006 over het ontwerp van koninklijk besluit betreffende het commercieel hergebruik van publieke gegevens van de Kruispuntbank van Ondernemingen.
40. De inhoud van §4 is identiek aan deze van de artikels 29 en 30 van de Wet KBO. Net zoals in haar advies nr. 07/2002 van 11 februari 2002 over het wetsontwerp tot oprichting van een KBO, herinnert de Commissie eraan dat met betrekking tot de inhoud voor de eerste drie leden van deze paragraaf de strafbepalingen van de WVP op die personen van toepassing zijn.

OM DIE REDENEN,

De Commissie brengt

- een gunstig advies uit over de tekst van het voorliggend wetsvoorstel op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met haar opmerkingen onder de punten 8, 9, 26 à 28, 33 en
- een ongunstig advies uit over hoofdstuk 8 tot oprichting van een "Dienst Informatiebeheer" gelet op de opmerkingen geformuleerd onder de punten 8 en 9 en over hoofdstuk 8.

Voor de Administrateur m.v.,

De Voorzitter,

(get.) Patrick Van Wouwe

(get.) Willem Debeuckelaere